

også af den stat, i hvilken den dømte er statsborger (*fuldbyrdeslandet*), som således vil få mulighed for at få overført sine egne statsborgerne til afsoning i egne anstalter og dermed lette resocialiseringen af disse.

- d. Konventionen begrænser sig til at fastsætte proceduren for overførelser. Den indeholder således *ikke nogen forpligtelse for de kontraherende stater til at give samtykke, når der er fremsat en anmodning om overførelse*. Af samme grund indeholder konventionen i modsætning til den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkninger ikke bestemmelser om, i hvilke tilfælde samtykke kan nægtes eller bestemmelser om, at den anmodede stat skal oplyse sine grunde til eventuelt at nægte samtykke til en overførelse.
- e. Konventionen skal kunne tiltrædes også af *stater udenfor Europarådet*, idet der dog, hvis der er tale om andre stater end dem, der har deltaget i udarbejdelsen af konventionen (USA og Canada), kræves en beslutning herom med særlig majoritet af Europarådets ministerkomité.

3.3. Konventionen om overførelse af domfældte består af 25 artikler.

Artikel 1 og 2 indeholder definitioner og grundlæggende principper.

I *artikel 3* fastsættes som betingelser for en overførelse efter konventionen, at den dømte er »statsborger« i fuldbyrdeslandet, at dommen er endelig, og at den dømte på tidspunktet for modtagelsen af anmodningen om overførelse mangler at afsonde mindst 6 måneder af straffen (eller at straffen er tidsbestemt). I undtagelsestilfælde kan de kontraherende stater acceptere overførelse, selv om den resterende straf er mindre end 6 måneder. Endvidere kræves det, at den dømte eller eventuelt den pågældendes retlige stedfortræder (væрге) har givet samtykke til overførelsen, at den handling eller undladelse som den pågældende er straffet for, også er strafbar i fuldbyrdeslandet, og at både domslandet og fuldbyrdeslandet samtykker i overførelsen. Enhver af konventionsstaterne kan i øvrigt når som helst ved en erklæring til rådets generalsekretær definere, hvad den som fuldbyrdesstat forstår ved udtrykket »statsborgere« efter konventionen, jfr. nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 1.

I *artikel 4* findes der nogle bestemmelser om, hvilke oplysninger konventionsstaterne er forpligtet til at give den dømte og hinanden i forbindelse med en anmodning om en overførelse. Det fastslås således bl.a., at en domfældt, i forhold til hvem

konventionen kan finde anvendelse, skal underrettes af domslandet om indholdet af konventionen (jfr. herved bestemmelsen i lovforslagets § 11, stk. 1).

Den dømte skal holdes orienteret om, hvilke skridt såvel domslandet som fuldbyrdeslandet måtte tage i forbindelse med overførelsen, og om enhver beslutning, som træffes af en af de to stater på baggrund af en anmodning om overførelse.

I *artikel 5 og 6* er der bestemmelser om, hvilke former for dokumentation parterne er pligtige at udveksle i forbindelse med en anmodning om overførelse. I *artikel 7* understreges det, at den dømte persons samtykke skal være frivilligt, og samtidigt fastsættes der bestemmelser om muligheden for at få bekræftet dette.

I *artikel 8 og 9* findes bestemmelser om retsvirkningerne af en overførelse, herunder om forpligtelsen for fuldbyrdeslandet til enten at omsætte straffen ved en ny dom eller administrativ afgørelse til en sanktion i overensstemmelse med fuldbyrdeslandets lovgivning eller til umiddelbart at fortsætte fuldbyrdelsen af straffen.

I *artikel 10 og 11* redegøres nærmere for reglerne for de alternative fuldbyrdesmetoder – fortsat fuldbyrdelse – (artikel 10) og omsætning af retsfølgen (artikel 11). Disse regler er indgående omtalt nedenfor i bemærkningerne til lovforslagets § 3, stk. 2–3.

Artikel 12 og 13 fastsætter bestemmelser om, under hvilke betingelser domslandet og fuldbyrdeslandet kan træffe bestemmelser om bl.a. benådning og genoptagelse af straffesagen.

I *artikel 14 og 15* findes bestemmelser om fuldbyrdelsens afslutning, og i *artikel 16* om de kontraherende staters pligt til at tillade transit af personer i forbindelse med overførelse efter denne konvention. Endelig indeholder *artikel 17–25* regler bl.a. om spørgsmålet om sprog og omkostninger ved overførelser samt de formelle bestemmelser om undertegnelse og ikrafttræden af konventionen.

4. Lovforslagets udformning.

Dette lovforslag skal som nævnt muliggøre en dansk ratifikation af konventionen om overførelse af dømte personer (lovens kapitler 2 og 4). Ved udformningen af lovforslaget har justitsministeriet som nævnt under punkt 2 fundet det hensigtsmæssigt at indarbejde lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme (lovens kapitler 3–4), således at der herefter – bortset fra den særlige nordiske ordning – findes én fælles lov om betingelserne for fuldbyrdelse af udenland-